

ГАТАНКА.

р) Най сладко и най благо, пакъ на тануръ не ся тура — ?

ПЪСЪНЪ.

Гледайте очи да ся нагледате
Въвъ това поле широко,
Дъ хладенъ вѣтъръ повѣва,
Зеленъ тревъ привява
Скърбно сърдце весели...
Като отъ далечъ ты идишь
Да ли щещъ видя
Мое-то люби любезно.
Ако ся случи да минишь
Презъ Будинъ града
И ако си видишь Миланъ,
Да ъ поздравишь отъ меня.
Жалей ли тя за меня,
Както азъ жалъ за неѣ ?

28. Селски животъ.

Когато изгрѣе зорницѣ-тѣ свѣтливо надъ горизонта, тога владѣе още ноцна-та тишина, славец-тѣ пѣѣтъ жаловито, тихій вѣтъръ шумули листовѣ-тѣ на дървета-та, рѣки-тѣ текѣтъ быстро и шумѣѣтъ по камъчета. Послѣ ся задава льскава-та зора, и начнавѣтъ да ся откривѣтъ постепенно горы, могили, пространни равнини, пълны съ златны нивя кѣту море, и селски-тѣ къщя подъ гѣсти-тѣ пары. Ето и селскій жителъ ся явява съ сънливы очи средъ широкой си дворъ. Яка-та му стопанка пълни ведрицѣ-тѣ съ млѣко отъ домашны-тѣ стада. А послѣ, ето ги на нивѣ-тѣ съ сѣрпъ въ рѣкѣ и женѣтъ съ весели пѣсни плодъ-тѣ на трудовете-тѣ си и приготвѣтъ хранѣ за себя